

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R.-L. Sk, s.r.o.**, N., S., IČO: X., zast. advokátskou kanceláriou JUDr. A. & P., s. r. o., P., T., pracovisko V. proti žalovanému **L. T., K., o zaplatenie 331 939 eur s príslušenstvom**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8 Cob/217/2010-94 zo dňa 28. februára 2011, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 3. marca 2010 č. k. 36Cb/256/2009-55 konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 331 939 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 21. decembra 2009 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku v lehote do 10 dní od doručenia výzvy s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku za návrh. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 15. februára 2010.

S poukazom na ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov súd pre nezaplatenie súdneho poplatku napriek súdnej výzve, zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Žalobca podal proti uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a v konaní pokračovať. S podaným odvolaním spojil i návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktorý odôvodnil neexistenciou finančných prostriedkov.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal spisový materiál a zistil, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie 331 939 eur s príslušenstvom, ale nesplnil poplatkovú povinnosť, ani napriek súdnej výzve s poučením, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 15. februára 2010. Po márnom uplynutí lehoty určenej vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku, súd konanie zastavil.

O návrhu žalobcu podľa § 138 ods. 1 O. s. p. rozhodol súd prvého stupňa tak, že oslobodenie nepriznal. Odvolací súd uznesenie, ktorým nebolo priznané oslobodenie od poplatkovej povinnosti potvrdil uznesením zo dňa 16. novembra 2011 /16Cob/84/2010-85/.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď súdne konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil a rovnako správne rozhodol i o trovách konania, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Žalobca podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 4. apríla 2011 z dôvodov podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

V odôvodnení dovolania uviedol, že konanie do dňa 16. novembra 2010, t. j. do právoplatnosti rozhodnutia o oslobodení od poplatkovej povinnosti, nemal súd prvého stupňa zastaviť, ale mal žalobcovi poskytnúť reálny časový priestor na zaplatenie súdneho poplatku. V tomto vidí pochybenie oboch súdov. V tejto súvislosti poukázal na nález ÚS ČR sp.zn. IIIÚS 588/2000, ako i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 164/2010. Navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní

uznesenia v rozsahu napadnutého dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti /§ 242 ods.1/. V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

V predmetnej veci podal žalobca dovolanie proti potvrdzujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu.

Ak je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým bol výrok uznesenia súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len v prípadoch ustanovených v § 239 O. s. p.

Zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 239 O. s. p. v tejto veci neboli splnené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúmava rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názorom vysloveným prvostupňovým i odvolacím súdom. Súdu prvého stupňa vytýkal, že do právoplatnosti rozhodnutia o oslobodení od poplatkovej povinnosti nemal rozhodnúť o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, rovnako mal postupovať i odvolací súd a žalobcovi mal byť poskytnutý reálny časový priestor na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh.

Podľa obsahu podaného dovolania dovolateľ zastáva názor, že súdy oboch stupňov nerozhodli správne a v postupe odvolacieho súdu vidí porušenie ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná účastníkmi navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobcovi / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Taktiež neboli zistené ani iné vady konania, pre ktoré by zakladali postup podľa § 237 O. s. p.

Pokiaľ dovolateľ opiera svoje dovolanie, ktoré inak nie je prípustné, ust. § 237 písm. f/ O. s. p., dovolací súd prijal názor, že neboli zistené také vady konania, ktoré by mali za následok splnenie predpokladov dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Žalobcovi,

ako účastníkovi konania podaním žaloby nesporne vznikla poplatková povinnosť, ktorej nesplnenie má za následok zastavenie konania. Postup odvolacieho súdu, ako i súdu prvého stupňa, dovolací súd nevyhodnotil ako nesprávny. Pre úplnosť treba dodať, že žalobca mal možnosť i dostatočný časový priestor na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh a dôvody uvádzané v dovolaní preto dovolací súd považuje za účelové.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému nepriznal trovy dovolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková